

Posudek diplomové práce

JUDr. Milan Tomeš

Studentka paní Krystýna Bartoňová, dále jen studentka, si zvolila jako téma své diplomové práce „Svoboda vyznání“. Práci jsem hodnotil po stránce materiální a formální.

Vyhodnocení formální stránky práce zahrnuje zkoumání, zda práce vyhovuje rozsahem, způsobem nakládání s citacemi, bohatostí zpracovaných pramenů a zpracováním technické stránky. Práce má 75 stran vlastního textu. Tím se řadí mezi práce, které naplňují nadstandardně dolní hranici stanovenou pro minimální rozsah textu.

Práce z hlediska počtu znaků na řádek i počtu řádek na stránce se jeví uspokojivě zvládnutou. Text je přehledně členěn. Obsahuje vlastní text, závěr, cizojazyčné resumé, seznam literatury i další předepsané náležitosti.

Práce s citacemi je přijatelná z části. V zásadě se neoznačují veškeré přejaté myšlenky. Studentka proto nechává prostor pro pochyby o rozsahu přejatého textu. Například citace na straně 3 je pouze jedna, ačkoliv například řazení svobody vyznání do první generace práv těžko sama určila. Citace jsou nahodile odložené v textu. Bohužel je v textu přítomna i citace zprostředkovaná, viz citace č. 4.

Studentka pro potřeby práce zpracovala řadu zdrojů. Výčet zahrnuje 21 monografií, 10 odborných článků, internetové materiály jsou zastoupeny v počtu 24 odkazů. Použila i početnou řadu judikátů ÚS ČR a ESLP. Jsou zařazeny i cizojazyčné zdroje. Celkově hodnotím množství použité literatury zejména s ohledem na počet monografií jako velmi uspokojivé.

Obsahové hodnocení se věnuje způsobu naplnění práce textem. Zkoumá, zda je text logický, provázaný a přínosný. Zkoumá, zda nejde o prostě převzaté nebo popisné stati, které netvoří ucelený provázaný celek.

Autorka zahajuje práci vymezením pojmů a popisem mezinárodních dokumentů zakotvením v ČR. Zabývá se svobodou vyznání. Zkoumá vztah náboženství a víry a přesvědčení. Tady správně poznamenává, že stát je jen ochránce prostoru pro výkon. Naopak nerozlišuje nezadatelnost a nezcizitelnost základních práv. Správné je zařazení vyznání mezi práva absolutní, i když zdůvodnění není zcela ústavně konformní. Kategorické vyjádření, že účast na bohoslužbě, nošení symbolů, vyučování náboženství a úprava pokrmů na str. 4 lze omezovat správné není, neboť směšuje řadu právních situací.

Vyhodnocuje právní úpravu. Věnuje se Všeobecné deklaraci lidských práv, kde správně vyzdvihuje její vliv na další úpravy. Po části určené Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech, následuje Deklarace o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství a víře. Zpracovává Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod.

Následně se autorka přeorientuje k českému právnímu prostředí. Začíná Listinou, pokračuje zákonem o církvích. Zde lze vyzdvihnout poznámku zachycující povinnost státu nejen do absolutního práva

